

paavise Procenterne efter de foreliggende Budgetter, men det maa tillige være givet, at Budgetterne ere indrettede paa samme Maade i de Lande, man sammenstiller. Man maa vide, om der ikke her i vort Budget ikke foreligger mange Udgifter, som derimod findes i de andre Budgetter, om man navnlig ikke ved de andre Budgetter, som man vil bruge til Sammenligning, har skubbet store og meget betydelige Udgifter, som vi her lade passere gennem Kommunerne, ind i Statsbudgettet. Det gjør selvfølgelig en ganske overordentlig Forskjel i Rigtigheden af den Sammenligning, som jeg, arithmetisk taget, ikke tvivler om er rigtig, men jeg forlanger, for at være fuldstændig overbevist om Tallenes Paalidelighed, at kjende Budgetternes Indretning og Beskaffenhed, som er gjældende i de andre Lande. Tror endelig det ærede Medlem virkelig, at den af ham foreslaaede Maade at ordne Spørgsmaalet om vort Forsvarsvæsen paa, er mulig i et Land som vort, tror han, at man virkelig kan faae den finantsielle Begrænsning igjennem Rigsdagens Forhandlinger, og at den bør ske ved disse; tror han virkelig, at det er muligt at føre de specielle militære Love igjennem blot ved en taus Votering af Rigsdagen, eller holder han sig ikke overbevist om, — detmindste gjør jeg det — at det ikke vil være muligt at følge den Vej, at det væsentlig bliver en formel Anerkjendelse af de Herrer Forsvarsministres Tanker og Planer, der skulde kunne udgjøre Grundlaget for hele vort Forsvarsvæsen heri Landet. Jeg tror det ikke, og det forekommer mig, at de Erfaringer, vi have, ligge saa nær og ere saa talende, at man er berettiget til at tvivle om, at den Maade, som det ærede Medlem ønskede, at Sagen skulde gennemføres paa, virkelig kan lade sig praktisere.

Jeg skal endnu kun sige, at der ikke fra Regjeringens Side er fremkommet nogensomhelst udvækkende eller til stort Kampbulder opfordrende Uttring; Regjeringen ønsker selvfølgelig at undgaa Kamp; men Kampen kan i dette Øieblik ikke undgaaes uden derved, at Landstingets og Regjeringens Stilling hævedes og anerkjendes af det andet Thing (Sør!).

Bloug: Jeg skulder det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen) den Erklæring, at jeg paa ingen Maade har villet ytre Tvivl om, at han mente, hvad han sagde i det Øieblik, han sagde det. Jeg vilde kun paavise, at der efter min Mening var en besynderlig Mangel paa Sammenhæng mellem Uttringer og Handling, og den Forklaring, han har givet af den sidste, har ikke oplyst mig om, at Sammenhængen var god. Om Slutningen af hans Foredrag, hvormed den høitærede Conseilspræsident allerede har talt udførlig, sandt og rigtig, skal jeg kun tillade mig en eneste Bemærkning. Det forekommer mig, at disse Uttringer saa tydelig som muligt vise, at den

Kamp, vi føre, ikke er en politisk Kamp, men en social Kamp. Det forholder sig ikke saa, at det er eet politisk Parti, der har ledet Landet siden 1848. Det er aldeles ikke Tilfældet; de Mand, der regjerede til 1863, vare af en anden politisk Anskuelse end dem, der fik Magten i 1864; og de, der tiltraadte i 1866, vare atter af en anden Anskuelse. Men i een Henseende have alle disse Ministerier været ens; de have allesammen tilhørt den bandede Klasse og de høiere Samfundsklasser. Det er altsaa nu Fordringen, at der skal tages en Regjering af de lavere stillede Folkklasser, af det saakaldte Demokrati. Naar dernæst det ærede Medlem skildrede Demokratiet som Fremstridspartiet, saa er dette ikke sandt; det er ikke mere Fremstridsparti, end vi ere. Vi ville Alle gaa fremad; men det ærede Medlems Meningsfæller ville kun modtage Reformer paa den Maade og i den Form, hvori de vide, at vi ikke ville have dem, fordi vi anse dem for skadelige i denne Form. Det ærede Medlem ansøgte som Exempel Stattevesenet; men jeg gad vide, om det ikke var den foregaaende Regjering, der forelagde Lovforslaget om en Statte-reform i det andet Thing, og om det ikke var det ærede Medlems Meningsfæller, der forfastede Forslaget. Svad Tolbloven angaar, da har det ærede Medlems Meningsfæller ogsaa stor Skyld i, at denne Lov ikke er bleven fremmet. Det ærede Medlem nævnte Præstelønningsloven. Den ville vi Allesammen fremme; men det ærede Medlem og hans Meningsfæller ville kun ikke gjøre det paa den Maade, som vi ville; de faste Reformen bort, fordi de ikke kunne faae den gennemført, saaledes som de ville have den, og som vi ikke ville have den, fordi vi anse det for mindre heldigt, at den fremmes paa denne Maade. Jeg beskylde altsaa paa ingen Maade Demokratiet for at være fremsufende; men jeg siger, at det ikke blot er nødvendigt, at det viser Forstand og Maadehold, naar det skal gaa heldig med vor Udvikling, men at det ogsaa maa forstaa sig Jørrere, som ere istand til at erhverve sig vor fulde Tillid for deres Hæderlighed og Dygtighed, inden det kan vente at se dem i Regjeringen (Sør!).

Estrop: Jeg vil kun benytte Ordet til at fratালে Ordet, og jeg haaber derved at erhverve mig dette Things Taknemlighed, da jeg derved bidrager det, jeg formaar, til at forforte en Forhandling, som jeg for mit Bedkommende maa anse for allerede at have udtømt selve det foreliggende Emne, og som jeg ikke kan ønske at føre videre ind paa storpolitiske Betragtninger, end den allerede er kommen.

Formanden: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds har Ordet.